

16. szám.
Április 18. 1874.

Megjelenik minden **szombatnapon** másfél iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár : Egész évre jan.—decz. 8 frt, 6 hóra 4 frt, 3 hóra 2 frt.
Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvtárúrnál. **Kiadó-hivatal** : Pest, bará-
tok-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja** : 4 hasábos nonpareille sor 10. kr.
Hirdetések felvételnek : Az I. nemzetközi hirdetési irolájában **Láng Lipót és**
társá, Budapestben, FÜRDŐ-UTCZA 1. sz. a.

XXVI. kötet.

„A LEGOKOSABB FIU.”

(Megtörtént történet.)

Az öreg V. ur, nem azért volt nevezetes ember Z. helységben, mert ott a kifli-kolompért konyhai szükségére legelőször ő kezdte termesztetni; hanem azért, mert olyan okos fiai voltak, hogy azokra még egy kis okosság csakugyan ráfért volna.

A legnagyobb fiát V. urnak Gáspárnak hívták, a közbülsőt Menyhértnak, a legkisebbet Boldizsárnak; már ha még egy negyedik is lesz, azt bizonyosan nem tudom, kinek hívták volna?

Azt azonban tudom, hogy mind a három egyformán volt elbocsátva, azaz hogy Gáspár sem több nem volt, sem kevesebb Menyhértnél; csudálatos dolog, de mégis áll, hogy Boldizsár meg szakasztott mássa volt, nemcsak a koczkás kaputrokkjára, de eszére nézve is mind kettőnek.

Épen mintha ikrek lettek volna, pedig hitelesen tudom, hogy egyik farsang végén, a másik szüret után, a harmadik meg épen disznóöléskor született, a miből világos hogy ikrek még sem voltak.

Midőn azonban én Gáspárt, Menyhértert és Boldizsárt talentumaikra nézve teljesen egyenlőknek mon-

dom: ebből épen nem következik, mintha az öreg V. ur is egyenlőknek tartotta volna őket.

A legkisebb fiu Boldizsár, ah, az nagy különbség volt előtte bátyaitól; Boldizsár ő szerinte elég okos fiu volt, fiai között a legokosabb fiu.

Én nem tudom miért, de csakugyan úgy szokott lenni, hogy az apák rendszeren a legkisebb gyermekök felé huznak: talán azért mert ezek mégis kevesebbe kerülnek, kisebb bugyogó kell nekik, — mint a már nagyobbaknak. Így volt ezzel az öreg V. ur is, Boldizsár a legkisebb fiu volt előtte a kedvencz, meg mindig a legokosabb fiu is. —

És a következés idővel csakugyan igazat is adott az öreg V. urnak, a mennyiben a két nagyobb fiu Gáspár s Menyhért úgy oda ragadtak az édes apai házhoz mintha oda csirizliték volna; az apai kenyeret soha sem tudták elhagyni; halálos holtig gyerekek maradtak; míg a legkisebb fiu, Boldizsár, képes lett elhagyni az apai házat, emberré lett.

Ott lakott Boldizsár F-ben, Z-hez négy mértőldre, sok kinlatás után esze után élő ember lett belőle; festő volt; az igaz, hogy csak karton-festő.

Lókai Mór

Boldizsárnak hát már esze után állapotja is volt, festéke is volt. hogy ne lett volna hát ő a legokosabb fiu az öreg V. ur előtt? Mikor pedig Boldizsár már arra is gondolt, hogy jó volna, ha már olyanja is lenne, ki a festéket ruhájáról gyengéd női kezekkel le is mosná: a akkor az öreg V. ur kész lett volna már örömeiben szappanszínü kabátjából ki is buvni: hogy milyen okos ember ez a Boldizsár! már még meg is akar házasodni! már ez csakugyan a legokosabb fiu!

És Boldizsár csakugyan nem is soká gondolkozott a házasságon. Csudálatos dolog! de csakugyan kapott feleséget, ki a festéket ruhájáról lemossa.

Szegény öreg V. ur azt tartotta: házassághoz ész kell, a ki megházasodik, mégis csak eszének kell annak lenni, hogy ne örült volna hát, kétszeresen örült, az eszes Boldizsár házasságán.

Mikor aztán Boldizsár, ezentul már mindig a kedves Bódi, haza is vitte onnan valahonnan a rétközről a kedves oldalbordáját s kezdett a mézes hetekbe bele harapni: már akkor az öreg V. ur annyira legokosabb fiúnak tartotta — fiai között — a kedves Bódit, hogy azt az öreg fringiát onnan valahonnan az ajtó hátuljáról le is akasztotta volna az ellen, a ki kételkedik.

Egy nap, én bizony nem tudom ebéd előtt-e vagy ebéd után, de mégis úgy kell lenni hogy ebéd után, — mikor már az öreg V. urnak nemcsak hogy esze ágában sem volt már a feleséges Bódi okossága felől kételkedni, de sőt Bódi iránt a legkecsegtetőbb remények kezdtek elméjében felmerülni: meghallja, hogy kertje végén a nyárfásban igazán csörög a szarka.

Meg kell vallani, az öreg V. ur, mint nagy fizikus, sokat adott a szarka csörgésre, s nem is mulasztotta el azonnal meg nézni, hogy merre áll a farka? hát a bizony a kedves Bódi lakhelye, F. felé állott. —

Ki is szólította az anyjukat azonnal a házból, hogy közölje vele a tapasztalatot; azonban Bódinak, semmi oka sem lehetvén épen sár-víz idején, milyen akkor volt, s a mi több, egy hetes házas korában liliumgyengeségü kis oldalbordáját elhagyni, egy szívvel s lélekkel határozatba tétetett: hogy Bódi semmiesetre sem jöhet. —

A szarka egyelőre csak ugyan nem is jól próféta-skodott, mert nem Bódi, hanem az öreg V. urnak egy igen kedves barátja érkezett meg tyuk-elülésre. —

No hiszen! nem is kellett az öreg V. urnak több, csakhog, y helyben volt a kedves barát, azt ugyan agyon ölte a sok beszéddel; beszélt annyit, hogy ha az mind spárgává változott volna, körül lehetne vele keríteni a temesvári erdőt; de bármennyit beszélt, mindig csak Bódi

jött ki belőle, s elvégre is csakugyan a Bódi neve után tette beszédében az utolsó punktumot, mikor a kakukkos óra 12-öt ütött éjjelre. —

Én nem tudom igaz-e, de azt mondják, hogy a ki nagyon emlegetnek, csakugyan megjelen. — Már szent igaznak kell lenni, mert a bizonyos, hogy a mint az öreg V. ur a kedves Bódi nevét utóljára kiejtette, épen mintha csak dróton rántották volna elő, két czombig érő vadász-csizmában, fülig sárosan Bódi nyitott be. —

A meglepetés Bódi látására egyszerre olyan nagyra nőtt, hogy tizet mernék egyre tenni, nincs olyan nagy hegy a Nyiren, mint a milyen nagy volt a meglepetés. —

De hát hogy is ne az ég szerelméért? éjnek idején, nyakig erő sárban, csak úgy gyalog ellubiczkolni négy mértföldet egy okos embernek, egy hetes házasnak, ott hagyni magára egy gyenge lilium asszonyt, mézes órát, mindent, mindent; oh ez csak gondolatnak is szívet facsaró, mar erre csakugyan nagy ok kell, 99, fontos. —

Hát csak ugyan nagy oka is volt Bódinak, hiszen nem is lehet egy okos embernek soha ok nélkül járni. Gondolta azt az öreg V. ur is egyfelől, de másfelől mégis azért lön meglepve, hogy hátha . . . . . de mégis . . . . . netalán . . . . . az asszony kezd nem félni a cipőjébe, nem: a bőrébe? — Ki is rukkolt az okkal csak hamar Bódi, azt mondta hogy azért jött lófuttában, mert ők a szőlőhegyen sok sárga pénzt leltek, tele van vele az egész felső kaszlifyók, ezt sietett tudtul adni. —

Már az rendes dolog, hogy a talált pénz közé mindenki mielőbb szeret markolászni; természetes dolog volt hát, hogy az öreg V. ur tubiczája is, (mert hiszen V. ur maga, épen akkor nap, mint öreg ember, a csörgő szarka észlelésében eléggé kifáradhatott s így utra sem kelhetett,) azonnal kezdett fészkelődni, kezdte a kedves vendéget körül czírogatni, hogy fogatná be lovait, mert az övéket az elmúlt héten adó hátralékba elliczitálták, s szállana utra vele, s a kedves, okos, jó Bódival, ne hogy még a pénzt elkonfiskálják.

Rendes dolog, hogy a szép asszonyok czírogatása győz, még akkor is ha öregek; győzött az öreg V. ur tubiczájáé is, mert csakhamar utban voltak az éji homályban utazók, mondhatni, mintegy keblökön vitték a legokosabb fiut, a Bódit. —

Reggelre F-be értek, kikérdezték a Bódi gyenge lilium feleségét, az azt mondta: hogy Bódi talán álmodott? nem igaz abból egy szó sem. — Akkor elővették a legokosabb fiut Bódit, ki mikor látta, hogy már most sarokba van szoritva, azt mondja kérdőleg, mintha épen csak a sárga festékéhez beszélne:

— Pénzt leltünk? hát én azt gondoltam hogy leltünk! —

Mikor aztán hazaért V.-né összetörödve a jól meghurczolt vendéggel, még a fél lába a szekeren volt, mikor bekiáltott az öreg V. urhoz: no hiszen okos embernek tarhattad te a te Bódi fiadat, olyan bolondot tett most velünk, mintha csak bolond gombát evett volna.

— Soh'se beszélj, tubiczám, veszi át az öreg V. ur a beszéd fonalát, mintegy sértve érezvén magát a hallott szavak által, Bódiban való csalatkozása miatt, s mintegy vigasztalni akarván magát: igaz az mégis hogy a Bódi az én legokosabb fiam! gondolod-e, hogy míg oda jártatok, az a két vén kamasz Gáspár meg Menyhért mit csináltak? azt, hogy ha épen ide nem vetődik a házunkhoz a sánta lábu doktor, azóta már tul járnának a kertalján: megették a patkány mérget! meg biz' azt, hát csak Bódi mégis a »legokosabb fiu!«

Tallérossy Zebulon levele

Mindenvaró Adámhoz!

Tekintedezs barátom uram!

Mikor mig csak szeginy zorszagos kipviselő voltam, sokat gondolkoztam rula, hogy minek izz megverte engem zuristen 5 frt 25 kr. napi bir melet egy egisz gyomoral? Negyedrisz izz elig volna.

Miotalul azonba varosi kipviselőnek avancsiroztam, folytonos indigestioba szenvedem s s atkozom sorsot, hogy ha mar eczer meglatogata engemet ilyen megtiszteltetisel, mirt nem ata hoza gyomrot izz legalab hatot?

Kirem alasan, ez nem tropikus beszid, hanem valosagozs realitas.

Mikor megnyitotunk közvago hidat, olyan traktamentumot megcsaptunk magunknak, hogy bögte bele vagy huszonöt ökor. Egisz hekatomba! Marha csarnokok tele voltak teritve asztalokkal. Intizmyny finyesen kialota sör- bor is palinkakeresztelöt. Harom hitig hideg lelte engemet, ha megütöte oromat konyhaszag.

Elgyüt bicsi zsüri. Keztünk tarsas vacsoralnyi. Tarsas vacsoraltunk früstökig. Aztan keztünk früstökölni. Früstököltünk egisz vilas früstökig. Akor aztan vilas früstököltünk ebidig, is ebidiltünk egisz vacsoraig. Aztan dacapo. Egy egisz hitig. Minden varosi hivatalnok jarta fejir

vaszonsapkaba, fejir vaszonkötinybe, kezibe fözökánalal. Havas Naczi barátom volt föszakacs, Sztupa Gyuri föszakacsni, Kiralyi Pali kivanta mindenkinek jo appetitust, monacoi, braziliai, helgolandiai nyelven. Tavasz Andris minden lébe volt kanal, Haris barátom kuktamester, Nasztl pinczernarium magister, Gerloczy föker nyel, Radocza ennivalo kernel, Steiger Gyula innya valo kelner. Varosi fömiltosagok mind ki voltak osztva gastronomia kivanalmai szerint. Harmincz mazsa Gölis-file spajzepulver rekesztete be lakadalmat Nincstöbikopaszfej Jozsef barátom konyhajarul.

Akor osztan kaptuk uj föpolgarmestert. Anak első dolga volt kijelentenyi, hogy ö frugalis demokrata, aki nem szereti eszem-iszomot. »De varos kontojara!« montunk neki, is instalatunk ütet olyan finyes banketel, hogy Schmied-lechnernek mig ma izz kitfeli allja tüle füle.

No a redoute uj termeit csak ki kelet probalnyi, alkalmatosoknak bizonyulnak e hasonlo alkalmatosagokra? Felszenteltünk tarsas lakomaval. Piatriknak mig az nap kelet hivatnyi baba asszonyt, aki kikenyen csömört nyaka csigajabul neki.

Azutan születe nekünk egy Liszt Ferencz. Az igaz, hogy valami hatvanöt esztendővel az elöt. Tesvir fővaros hazafias étvagya nem maradhata kielégitetlenül. Rendeztük nap emlekezetire finyes soiret, ingyen buffettel. No az nem volt mindenbe kielégítő. Latam, hogy mink nehanyan varosi madodorok közül papirosba vitünk haza sunka maradikot. Még most is it van zsirfolt kabatomon.

Sugarut első palotajanak alapkö letitele örvendetes nemzeti ünep. Azt meg keletik ünnyi. Megisz ütünk gazdag banketel, gazdag banket pedig megülte a mi gyomrunkat.

Aszfalt-burkolat hatvani utczaba finyesen sikerült. Mingyar első nap kilencz fiaker lo kitorste rajta labat. Örvendetes eseminyt szükséges volt megörökitenyi. Megörökitetünk dilutani ebidel. Mendl barátom aszfaltal beöntenyi igirkezte egisz harom kakas utczat.

Gyüt osztan, hogy gyerekeinket elvitik katonanak. No hogy etül a tehertül megszabadultunk, azt mar csakugyan vitek volna meg nem ünepelnyi. Olyan jo kedvünk let dohanygyarba, hogy magunk is beakartunk alny cse-

reparnak, vagy legalabb financznak. Sok cigaro lyanyka van, kiket vizitalnyi alam irant tartozo szent kötelesig.

Most kiütötte trichin betegsig. Honne akadna buzgo varos atya, aki inditvanyozni fogja, hogy egisigi elővigyazatbul minden disznot előb meg kel kostolnyi. Oda Paczolayt is elhijunk.

Ha leig egy csür, hova palota gyühet, az örvendetes eseminy, mely nem maradhatja megünnepeletlenül. Ucaöntözis kezdetit veszi: majalis, viget ir: szüret. Tigladarab agyonüti totot: banket-bizocsag. Kitör marhavisz: el kel pusztitanyi előle marhat. Uj lampa oszlop felalítása: illuminyalni szüksig. Miszarosok strajkolnak: muszaj faczanpecsenyire szorulnyi. Varosi telkeket liczitalyuk: abul legalab egyet meg kel kostolnyi. Vizvezetik elromolya: nincs mas mod, mind pinczivel beirnyi. Varoshazi torony zablaka kitörte: zartkörü mulacsag. Azutan uj varozshaz felallitanak háromfertaly ives ivforduloja; tisztelkedő küldöcség ehez-ahoz: vizsgalo is szakirtó bizocsag ere-ara, soroksari zsilip elzarasa, azutan kinyitasa, megint elzarasa, — istenem teremtom, csag nem kivanhatja senki, hogy mindezeket ihen szomjan teljesitsen zember, ha eczer varosi kipviselő.

Most mig hatra van a krach is insig tiszteletire tartando varosi disztrakoma, melyre nagy előkiszületek törtinek, valamint magyarok bejovetelinek ezer ives ünepe, amit legalab is tiz esztendővel hamarab kel elkezdényi, is tiz esztendővel tovab folytatni, hogy elig milto legyen — Strohmeyerhez.

Tekintedezs baratom uramnak
alazatos szolgálja **T. Z.**

Barátságos levél Thaisz kapitány urhoz!

Tisztelt barátja a közrendnek!

Eleven emlékezetemben van ma is, hogy a sebes hajtás Budapest határában mennyire tilos.

Azért nem veendi tőlem rossz néven, ha kérdeni bátorkodom, vajjon ama városi urak ellen, kik a város ügyeinek lassu előmozdításaért a kucsirozás körül akarták magokat kárpótolni, — mely kísérletük csak nem nyakukba került, — fölméltotzatott-e már lépni hivatalos tekintélyének egész súlyával?

Avagy talán a szabály csak a proletárookra és a szegény mágnásokra áll?

Gr. Károlyi Pista.

Szentelt viz.

☞ P. Szabó Károly »Pápai lapok« czim alatt hir-
lapot indít. A »Magyar Állam« kétségbe van esve a fe-
nyegető concurrentia mián s szeretné tudni, hogy fog-e
az uj lap is gyűjteni Péterfilléreket?

☉ **A Lucza-széke** végre talán még is elkészül. A Li-
pótvárosi basilikai kiépítésére ugyanis 80,001 forint 39
krajczár áll készen; ebből 40,000 frot az ország adott,
10,000 frot a főváros 35,000 frot a börtök jövedelmez-
nek, 1 ft 39 krt pedig a magyar klerus nagylelkü adako-
zásából sikerült összegyűjteni.

☐ **A kánon-jogot** nagy veszedelem fenyegeti. A há-
zassági bontó akadályok esetei eddigelé a következő
versben voltak kifejezve:

Error, conditió, votum, cognatio, crimen,
Cultus disparitas, vis, ordo, ligamen, honestas,
Si sis affinis, si clandestinus et impos,
Si mulier sit rapta, loco nec reddita tuto.

Most már egy bűnvádi eset következtében ezek az
esetek megszapordtak egygyel. A törvényszék ugyanis
érvényesnek ítélte egy ember második házasságát, mi-
velhogy első felesége beállt »pap hűgának«. — Már
most erre az esetre egy technikus terminust kell kíta-
lálni.

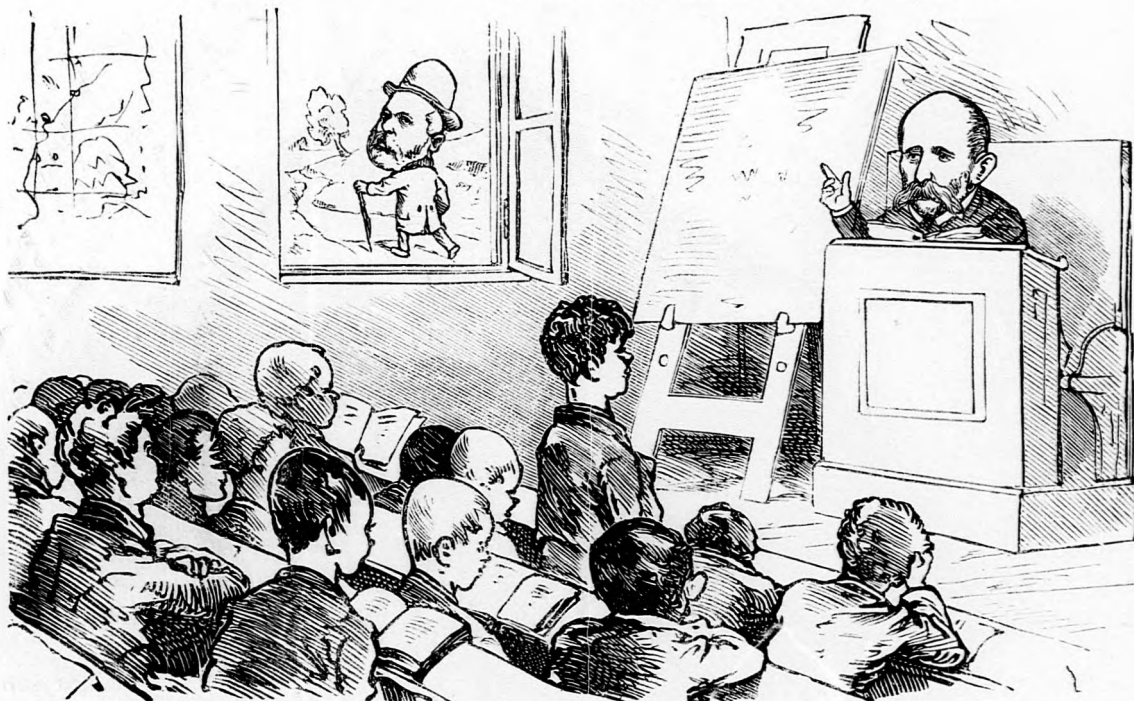
× **A szent ujság** azzal fenyeget, hogy az olasz sza-
badkőműveseknek május 23-án tartandó gyűlésén Róma
töröktől és revolverektől fog hemzsegni. Ajánljuk a sza-
badkőműveseknek, hogy ez esetre hát pánczélinget ve-
gyenek magokra.

× **Kinyirjuk** a Lonkay lapjából a következő nagy
horderejű ujdonságot. »A nagy hét elején a pápa két lai-
bachi szlovén hölgyet fogadott, kik a Krajnában ujév óta
gyűjtött péterfillért, 3880 frankot aranyban, egy kosár
masáncki almát és hódolati feliratot nyujtottak át a szent
atyának. A pápa kegyesen fogadta az ajándékokat, és az
alma átvételénél megígérte, hogy el fogja költeni.« A
3880 frankra nézve nem nyilatkozott, magától föltételez-
tetvén, hogy az is az alma sorsára jut.

☞ **Borzasztó gyászeset.** Horváth Mihály püspök
unokahuga férjhez ment egy vasuti hivatalnokhoz s a lu-
theránus templomban volt az esküvő. Kérdés, köteles-e
az egyház ezt a házasságot érvényesnek ismerni el?

☞ **A bitorlók boldogítása** — írja a szent Antal
ujsága — odavitte Rómát, hogy papirpénznél egyebet
nem látni. No nálunk azt se látni, mind kivitték Ró-
mába.

A nászódvidéki erdők a bizottság előtt.

Tanfe lügyelő. Hát ti semmirekellő rossz diákjai, hiába eszitek itt az anyátok kenyerit? Mért nem csináltátok meg a penzumot?

Tanulók. Hát mikor, a ki megtanított volna rá, hogy hogy kell? elment oda, a hol a macaróni virit.

Megállapodás.

Több lap írja, hogy gr. Andrássy Gyula elmenetele óta sem Lónyay, sem Szlávy nem mertek bevonulni a miniszterelnöki palotába, nem lévén hozzá fiduciajok, hogy ott állandóságra találjanak.

Bittó az első bátor ember, a ki be mer vonulni. Ó neki ugyanis az a természete, hogy mikor bukik, mindig feljebb bukik. Ennél az állásnál azonban már magasabbra nem bukhatik, minélfogva muszaj vele megelégednie.

Igy jutott a miniszterelnöki palota végre állandó lakóhoz. Ha csak feljebb nem szólítja innen valami trónürülés.

Haszontalan tudnivaló.

— **Csodálatra méltó esemény.** Két száma jelent meg a »Reform«-nak egymásután, s a világ nagy ámulatára egyikben sem találtatott — királyi adoma Gödöllőről.

— **A trichin betegség** már Budapesten is mutatko-

zik. A városi közegészségügyi bizottság a kedélyek megnyugtatósára szalonna-, füstölt hus-, sonka- és szalami bankettet rendez.

— **Szegény francziákat** még az ág is huzza. Nyakra főre ütik őket. A multkor a poroszok verték meg, most meg a magyarok. Ez utóbbiakat egy olyan hadvezér vezette, aki méltán versenyezhet Moltkeval. (Felesleges tán megemlitenünk, hogy ez az utóbbi háboru — sakktablán történt s hogy a magyarok vezére Erkel Ferencz volt.)

— **Bismarck** legujabb hírek szerint vérhiányban szenved. S miután Dresdában két kísérlet azt bizonyította, hogy a birkavérrel eszközölt transfusio szép sikert eredményez, a vatikán közben járására a magyar kormánynek több tagja fog e műtéthez felkérteni.

— **A »Hon«** közzgazdája azt írja, hogy a cs. kir. szab. Dunagőzhajózási társaság szerződése az első magyar gőzhajózási társasággal valóságos leoninus szerződés, oly szerződés t. i. a minőt csak egy oroszán köthet a számmal. — Reméljük, ez nem akar célzás lenni az oroszánbörbe bujtatott hordárokra.

A KÉT VÁNDORLEGÉNY.

Most már mehetünk világot próbálni!

Ez az igazi „egyetértés?”

A szent encyclica, a szent vakuf és a szent talmud nevében légyünk legalább mi hárman egyek.

Elismerésre méltó szerénység.

Miután az osztrák delegatiónak nagyban ellenkeznek a méltóságával az, ha korcsmában kellene üléseit tartani: a Magyar Tudományos Akadémia elhatározta, hogy átengedi üléstermét a delegatiónak, azon idő alatt pedig ő maga tartandja üléseit korcsmában.

Hogy támadnak a hírek?

A püspökök lapja nevezetes arról, hogy felette lelkiismeretesen registrálja a carlisták győzelmi híreit.

Legközelebb ezt írta:

»Egy nevezetes diadalhírt kell jelentenünk. Szabadoncz hirlapok sem merik tagadni, s ők magok is szomoruan vesznek tudomást róla, hogy Patti bevételét.«

Magyarázata ennek az, hogy a szabadoncz lapok egy nappal előbb hosszú ujdonságot közöltek ily czim alatt: »Patti bevétele.« El volt ebben mondva hogy az ünnepelt énekesnő bevétele Szent-Pétervárott 280,000 frankot tett ki s Amerikában szerződés szerint egy kerek milliót fog kitenni.

A jámbor hirlap nem olvasván el az ujdonságot, tulbuzgalmában valami biscayai republicanus erősségnek gondolta Pattit, amit a carlisták bevettek.

Ama bizonyos eszmadia és felesége kérdései és feleletei.

— (Trefort közoktatási miniszter ur Németországban professzort hajszol a magyar egyetemre.) Azert nem találunk hát egy idő óta a Budapesti Közönlönyben »éneklő kanonokok« kinevezését.

— (Ugyan lefőzte a magyar mágnásokat egy szegény gyümölcsáros kofa! Ott volt a boltocskája a jó öreg asszonymnak a Fürdő-utczában. Ezer-ezer forintot hagyott a budai és pesti szegények házának.) No most már értem, mért nevezték el a mágnások azt az öreg asszonyt »grobe Leni«-nek.

— (Mondja meg kend nekem, ha olyan okos ember kend: látott e már a magyar országgyűlés életében — csigát?) Már hogy ne látott volna. (No ha látott akkor bizonyosan szembe találkozott veled, mert utol ugyan nem érte volna soha.)

Kell-e szabad sajtó?

Erre a kérdésre így felel a »Magyar Politika«:

»Kell nekünk nyilvánosság: de nem a rágalmazás privilegiuma. Kell szabad sajtó; de nem szabados, durva, nyers betyár-odó sajtó.

Nem kell censura, mert nem érni célt vele. Hanem kell erős repressio. Ha attól kell félni egy-egy tollforgató pusztai betyárnak, hogy rágalmazás, törvény-sérelem esetében egy-két évre börtönbe zárják s a közönséges rabok élélmére lesz szorítva és erre egy-két példa áll előtte: bizonyonyal nem fog szemtelenkedni sem a kormányférfiak, sem magánemberek becülete gázolásában.«

Hát ilyen hangu sajtó kell-e? Azt a példa - előállítást talán mindjárt meg is lehetne kezdeni ezen incidensből.

Talpra magyar!

Báró Bothmer Károly ur fegyverre szólítja nagy Magyarországot, a fenséges vitézségű Don Carlos érdekében.

Második szégyenfoltja lenne korszakunknak, ha ő fensége is cserben hagyatnék, mint IX. Pius.

Azért tehát talpra magyar! A ki karddal: karddal, aki pedig fegyvert nem foghat, legalább pénzzel segítse a legjobb ügyet.

E lelkes felhívás buzgó pártolásra talál a szent ujságban, mi pedig hasonlóképen üdvözöljük s csak arra az egyre vagyunk kíváncsiak: megfizette-e a lelkes báró ur az — adóhátralékát?

Ki miért ment Olaszországba?

Kerkapolyi azért, mert ott több babér terem.

Tisza Lajos azért, mert szereti az olasz salátát
Weninger Vincze azért, hogy a doppelte italie-nische Buchführungot a hely színén tanulmányozza.

Kecskeméthy meg azért, hogy bebizonyítsa Antonclinek, mennyire compromittálja az anyaszentegyház ügyét Lonkay.*)

KRÓNIKAS ADOMÁK.

Kaulbach Vilmos.

Az öreg Kaulbach is meghalt, nemzetének és korának egyik legnagyobb festője.

Schwanthalerral, a nagy szobrászszal, sohasem igen tudták egymást szívelni. Kaulbach hatalmas, vilagtörténeti jelleme és mély humora a művészetben, époly érthetetlen maradt a jeles szobrász előtt, mint ennek gyöngéd, finom romanticismusa az előbbi előtt.

*) Jó volt ez a kis felvilágosítás, mert különben azt kellett volna hinnünk, hogy gratulálni mentek 70-ik születésnapjára Kosuthnak. — Szerk.

Ha véletlenül találkoztak, soha sem maradtak ki az apró csipkelődések, szurkálások köztök.

Egy nap ravasz képpel jött Kaulbachhoz Schwanthaler, aki legény-életet élt.

— No uram, fogadja ön szerencsekívánatomat boldog családi életéhez. Hallom, két derék fia van. Nem mondhatja hát önről többé a világ, hogy »az egyetlen Kaulbach.«

— Ön meg, válaszolt a festő — fogadja mély sajnálatom őszinte kifejezését, hogy nem házasodott meg. Valóban sajnálom.

— Miért? — kérde a szobrász megütözve.

— Hát csak azért, felelt Kaulbach, mert az ön halála után milyen szépen folytathatta volna a mesterséget a — felesége.

E naptól fogva a két nagy ember soha sem tudott többé egymással kibékülni.

Meg nyert fogadás.

Tudva levő dolog, hogy a 80. milliós kölcsön ügyében Pulszky Ferencz fáradozott. Ő járt érte Berlinben s tömérdek akadály leküzdése után végre létre is hozta.

Mikor már kész volt az alku, azt mondja neki a bankár tréfásan:

— No azt a fáradságát önnek, ha nem is az ország, de megköszöni — Kerkápolyi.

— Már pedig, amennyire én ismerem, nem köszöni meg.

— Hogy ne köszönne! Megérdemli ennyi munka, ennyi fáradozás, mit ő helyette végzett ön!

— Akár érdemli, akár nem: én fogadni merek rá, hogy nem köszöni meg.

— No hát fogadjunk!

Meg történt a fogadás egy kis láda finom szivarban.

Pulszky hazajön. Referál a pénzügyminiszternek. Két óra hosszaig tart a relatio. Akkor veszi a kalapját és távozni készül. Az ajtónál azonban még egyszer meg áll.

— Ápropo barátom, el is felejtettem neked megköszönni valamit.

— Ugyan mit? kérdi Kerkápolyi.

— Hát azt hogy egy fogadás megnyeréséhez segítettél. A jövő héten már meg is kínál-

hatnálak néhány kitűnő szivarral, de tudom, hogy nem vagy dohányos. Szervusz — Azzal elment.

Kerkápolyi talán még most is azon gondolkodik a sötét olajfák illatos berkében, miféle fogadás megnyeréséhez segíthette ő Pulszkyt?

Mikor az ember nagy ur lesz.

Mikor hire ment, hogy Ghyczy csakugyan miniszter lesz, beállit hozzá az öreg házmester nagy alázatosságal:

— Gnä Herr! Wannsz Excellenz werden wärn, zohlms zwa Sechserl Sperrgeld, und mán Franczi gebn'sz áni Anstellung.

Mikor az ember olyan dühös magyar.

Treforra ráfogták, hogy németországi utjában betért egy vendéglőbe s következőképen kért füstölt disznónyelvet:

— Kellner, ajn porció svajnerne Sprákhe.

Ezzel aztán egyuttal azt a régi állítását is bebizonyította a németek előtt, hogy a magyar minő barbár.

E c c e!

Ki csapták a diákot. Ő pedig keservében felcsapott huszárnak.

Husár ruhába felöltözve jelent meg a sessionalis teremben, s az ott jelen levő tanárnak ujjhegyével egyet csattantva az orra alá, ezt mondá:

— Ecce domine Varjas, ennyit se félünk kendtől.

Kerkápolyi is ezt fogja mondani, ha a naszdvidéki erdők felől interpellálják. Biztos helyen van ő a czitromfák alatt.

H I R D E T É S.

Ezennel tudtul adatik mindazoknak, kiket illet hogy a fővárosi államrendőrség uj bakancsait ott készítik a mezitlábosnál.

Thaisz Elek
a mezitelen rendőrség
főkapitánya.

Műfordítás.

Ideál.

Ide áll.

Kulissza-dolgok.

Richter János, a nemzeti színház operájának igazgatója, két hónapra elutazik Beyreuthba, hol egy nagy-szerű színházat fog alapítani.

Nagyon örülünk, hogy végre már egész Bajorország közepéig elhat a — magyarosodás.

A nemzeti színház igazgatóságának pedig ajánljuk, hogy azokat a drága énekeseket, akik minduntalan be-rekednek, léptesse fel kárpótlásul legalább balletben. Annyi közönség lesz, hogy csak elférjen!

Az X. i. színigazgató minden módon igyekezett a közönséget a színház látogatására édesgetni, mely már kezdte rossz előadásait unni.

Egy reggelre félőles színlapokon ökölnyi betűk hirdették:

»Mégmásíthatlan nagy előadás!!!«

»Egy szegény ifjú története.«

»E színpadon először.«

— De uram! — mondá neki egy valaki—ez a da-rab már többször volt adva ezen a színpadon.

— Ugyan hogy lett volna, kérem? mikor csak tegnap padolták újra.

Milyen a járomszeg Kilitiben?

Magyarazza erősen a kiliti ember, hogy náluk mi hogy s miként vagyon, s előadását így koronázza be »Kilitiben minden ember járomszege fából van, csak a biróé van somfából.«

Hogy tréfálta meg Szász Károlyt a tulajdon verse?

»Itt születtem« című verse, meg a kis Sára tette ezt a csúfot rajta, — egy turfangos rector közreműködése folytán. — Szerző még nem volt akkor tanfelügyelő, hanem csak egy kisvárosi tiszteletes nagypap. S mint ilyen, ő elnökölt a lányok examenjén.

Jönek »Szaválás«-ból sorra a kis muzsák, míg végül a kis Sáríkára is elkerült a sor. Kiáll a kis baba, pukkerlit vet a tiszteletes urral szemben s csengő hangon elkiáltja magát — mint a rector ur tanítá: »Itt születtem — Szász Károlytól!« Volt persze

mosolygás, — még a kúrator uram is tréfásan jegyzé meg »Enyje te kis pletyka!..« — Nagyobb volt azonban a meglepetés, midőn a jó erkölcsű városi menyecske, a kis Sáríka mamája, mérgesen felpattan s ott hagyva a termet, a küszöbről vissza kiabál: — »Nó várjon csak recturam! Majd küldök én még magának korbázt a disznó torból!«

Szerkesztői subroza.

D. S. urnak Győr. Nix deutsch. — V. G. Szeged Ugyan hogy gondolhatta ön, hogy ilyen tárgyat közölhetünk? — Ma t t. Van abban a versben humor, tagadhatatlan; de... — »Az első szerelmem«. Hosszu lére eresztett semmi. — »Több is veszett Mohácsnál!« Veszett bizony. — »Lepátant a bass-húr.« Pompás! Azonban csak magángyűjteménybe való. — M o m u s. Kérjük még egyszer a ezimet. Eltévedt. — Ste-nograph. Az idegent, ha magyarul akar tanulni, nem tartjuk kinevetni valónak. — Be!grád. G. L. »Félénk Leány Szerelemben.« »Szegény fiu Szerelme.« nem közölhető. — Kedves-zottyant Laczkó. De kérjük szép n, mért szánja magát i y kenyérszük mesterségre? Hálásabb tér is van, higye el. Különben a küldemény nem szükölködik tehetség nyomaiban, de kiérzik belőle a kényszermunka. — S t r. L. urnak Budavár. Tévedés van a dologban. Mi a jövőre nem köteleztük magunkat. — »C o n t r a szerkesztői subrózának.« Recontra.—A d o m á s y. Levelezési lapon küldött adomájában már ugy is gyönyörködhetett a világ.

Tudomásul olvasóinknak.

AZ „ÜSTÖKÖS“

jövő (april 26-diki) számában

ÚJ HUMORISZTIKUS REGÉNYT

kezdünk meg

JÓKAI MÓRTÓL

ily cím alatt:

EGY EMBER,

A KI MINDENT TUD.

• ptulajdonos és felelős szerkesztő:

JÓKAI MÓR.

aká-s Stáció utca 80-ik szám alatt.

Pest, 1874.

NYOM. AZ „ATHENAEUM“ NYOMD.

(Athenaeum-épület.)

Hirdetések felvételnek:
LÁNG LIPÓT ÉS TARSA

1-ső nemzetközi hirdetmé-
nyi iroda fürdő-utca
1-ső szám.

Rajtolja

JANKÓ.

Metszi

POLLAK.

Az első magyar általános biztosító-társaság

Tizenhatodik évi zárszámlája 1873-ki január 1-től december 31-ig.

Bevétel.	frt.	kr.	frt.	kr.
1. Az 1872. évből áthozott díjtartalék	3.469,468	—		
2. Levonva az 1873. évi viszontbiztosítási díjathozattért	986,693	81		
3. Marad 1873. évi díjtartalék-áthozat	2.482,774	19		
4. Az 1873. évben 614. 51,596 frt. 36 kr. biztosított érték utáni tűz-, szállítvány- és jégbiztosítási díjak	5.164,332	02	7.647,106	21
5. Az 1872. évből fennmaradt tartalék függőben volt károkért			183,957	71
6. Házjövedelem s különféle kamatbevételek	105,781	92		
7. Értékpapírok után beváltott szelvények	78,024	37	184,022	99
			7.985,086	21
Kiadás.				
1. Tűz-, szállítvány- és jégüzleti viszontbiztosítások és törlésekért	1.806,883	54		
2. Tűz-, szállítvány- és jégkárokért, a viszontbiztosított részletek levonása után	2.006,276	12		
3. Függőben levő károkért tartalékban	192,345	57		
4. Jutalékok, tisztifizetések, nyomtatványok, postabérek, utiköltségek, üzleti általános költségek, és irodai felszerelés	868,315	61		
5. A tartalék- s segédítőkének, valamint a külön pénzalapnak 5% kamatozása	56 135	63		
	1.929,956	47		
6. A folyó kezeltetések fedezésére a későbbi évekre átvitt díjtartalékért	3.618,633	29	kr.	
7. Levonva a megfelelő viszontbiztosítási díjtartalék áthozat	3.059,154	frf 01 kr.	2.559,479	28
			7.486,435	75
8. Igazgatósági járulékkért	9%	44,608	54	
9. Tisztviselők járulékkért	4%	19,826	02	
10. A külön pénzalapnak	10%	49,565	05	
11. A tisztviselők nyugdíjalapjának	1%	4,956	50	
			118,956	11
			376,649	35
			22,810	46
Az életbiztosítási osztály által kimutatott nyereség			399,504	81
			399,504	81
Felosztás.				
1. Osztalék 3000 részvény után 133 frt-ával			399,000	—
2. A külön pénzalaphoz esetolt töredék			504	81
			399,504	81
Társasági vagyon.				
1. Alapítóké 3000 részvény után			3.150,000	frt — kr
2. Összes tartalékalapok			5.158,433	frt. 08 kr.
			8.308,433	frt. 08 kr.

Vagyonkimutatás 1873. évi december 31-én*)

Vagyon.	frt.	kr.	Teher	frt.	kr.
1. A részvényesek letétkötelezvényei a részvényalapítóké 70% aról	2.205,000		1. Alapítóké 3000 részvény után á 1050 frt	3.150,000	—
2. A központi s főügynökségi irodákban levő tüzmentes pénztárszékények	6,000		2. Nyeremény- tartaléktőke	500,000	—
3. Különféle pénztintézetnél elhelyezett tőkepénzek folyó kamataikkal	272,010	33	3. Jégbiztosítási segédítőke	200,000	—
4. Értékpapírok a december 31-iki árfolyam szerint, folyó kamataikkal	1.088,319	42	4. Külön pénzalap	528,918	09
5. Hitelzálogis lombard kölcsönök	453,259	06	5. Díjtartalék a következő évekre	3.618,633	29
6. Leszámitolt váltók	333,150	98	6. Tartalék függő károkra	192,345	57
7. A társaság házai az Erzsébet-téren	422,458	50	7. Nyugdíjalap a társaság tisztviselői számára	174,269	82
8. A társasági épület a Dunaparton	953,186	33	8. Az 1874. évből átvitt váltó- és lombardkamatok	4,161	30
9. Díjkötelezvények a több évi biztosítások után s díjváltók	1.784,942	26	9. Különféle hitelezők	185,448	88
10. Pénzkészlet a képviselőségek-nél s maradványok a főügynökségek- és társaságoknál	1.585,278	15	10. Életbiztosítási vagyon	842,929	34
11. Viszontbiztosítási díjtartalék	1.059,154	01	11. A magyar akademiánál statisztikai és nemzetgazdasági czélokra tett alapítvány részlete	3,919	71
12. Köz. onti pénzkészlet	178,967	39	12. A viszontbiztosítási intézetek részei a több évi biztosításoknál levő díjkötelezvények s díjváltók után	466,429	46
	10342626	43	13. Az előbbi évekről eddig fel nem vett osztalékok	2,941	50
			14. Igazgatósági járulék az 1873. évre	50,974	25
			15. Tisztviselőségi járulék az 1873. évre	22,655	22
			16. Osztalék 3000 részvény után á 133 frt	399,000	—
				10342626	43

*) Az életbiztosítási osztálykimutatását lásd a 9-ik lapon.

Az életbiztosítási osztály

Tizenegyedik évi zárszámlája 1873-ki január 1-től december 31-ig.

Bevétel.	frt.	kr.	frt.	kr.	
1. A múlt évből áthozott díjtartalék	114,076	66	3.901,838	77	
2. Befolyt díjak: ez évben kiállított kötvények után	984,825	61			
az előbbi években kiállított kötvények után	11,124	12			
a biztosított tőke emelésére fordított nyeremények	820	66	1.111,447	08	
korkülönbségek folytani pótdíjak	12,867	66			
3. Irásilletékek	938	79			
4. Visszaléptett felek után lejárt foglalók	237,085	35	250,891	80	
5. Kamatjövedelem			5.264,177	65	
Kiadás.					
1. Törlesztett kötvények díja	65,609	86			
2. Visszaváltott kötvényekért	83,928	85			
3. Bekövetkezett halálesetek után mégtérített összeg	439,119	96			
4. Lejárt kihazásitási tőkékért	58,162	90			
5. Kihazásitási biztosításoknál haláleset következtébeni díjvisszatérítés	43,046	66			
6. Evjáradozókat	8,680	18			
7. Visszbiztosítási díjak	39,888	95			
8. Bélyegéért	6,726	19			
9. Irodai bér, postadíjak, nyomtatványok stb.	50,415	90			
10. Tiszti fizetések	20,368	62			
11. Jövedelmi adóért a lefolyt évi nyeresémen után	6,416	19			
12. Orvosi díjakért	5,731	50			
13. Díjbehajtási jutalékokért	21,861	53			
14. A lefolyt évet illető szerzési jutalékok	51,677	39			
15. Törlések után leszámitott szerzési jutalékok	6,259	01			
	907,893	69			
16. Díjtartalék ez végén az „A” kimutatás szerint	4.285,553	85	5.193,447	54	
			Nyeremény	70730	11
A nyereség felosztása.					
1. Igazgatósági járulék 9%	6,365	71			
2. Tisztviselők járuléka 4%	2,829	20			
3. A tisztviselők nyugdíjalapjának 1%	707	30			
4. Nyereségtartalék, a 60,827 frt 90 krnyi maradvány 250/100-a	15,206	98			
5. A biztosítottak nyeresége, a 45,620 frt 92 krnyi maradvány 500/100-a	22,810	46			
6. A részvényesek nyeresége, a 45,620 frt 92 krnyi maradvány 500/100-a	22,810	46			
	70,730	11			

Vagyonkimutatás 1873. évi december 31-én.

Vagyon.	frt.	kr.	Teher.	frt.	kr.
1. Szerzési jutalékok az 1874—1876. éveket illetőleg	69,537	10	1. Előleges díjak az 1874—1879. évekre	590	38
2. Pesti magyar kereskedelmi bank 6% os záloglevelei	1.093,153	01	2. Kihazásitási tőkék nyeresége. 1874—1905 éveket illetőleg	84 073	78
3. Magyar vasuti kölcsönkötelezvények	876,721	92	3. Fel nem vett nyeresemények 1872. évről	267	79
4. Magyar földhitelintézeti 6% os jövedékjegyek	17,769	50	4. Díjleszállításokra vonatkozó nyeresemények tartaléka	1,633	02
5. Magyar földhitelintézeti 5 1/2 % os záloglevelek	448,267	34	5. Viszbi. intézetek s egyebek követelése	16,409	92
6. Magyar földhitel részvény-társaság 5 1/2 % os záloglevelek	291,783	37	6. Függő károk, 1874. évben kiegyenlített	102,168	55
7. Hitelzálogis kölcsönök	100,510	01	7. Nyeremény-tartalék	310,881	70
8. Kötvény kölcsönök	468,067	—	8. Biztosági alap	101,277	28
9. Pest városi 6% os kölcsön kötelezvények	450,670	—	9. Díjtartalék	4.285,553	85
10. Különféle intézeteknél elhelyezett tőkepénzek s kamatai	842,929	34		4.902,856	20
11. Hátralékos díjak	12,138	28			
12. Vezér- és főügynökségek s egyebek tartozásai	231,309	40			
	4.902,856	27			

Budapestben, 1873. évi december 31-én.

Az igazgatóság: **Hajós József**, alelnök; **Fuchs Rudolf**, **Harkányi Frigyes**, **Ullmann Károly**, **Vetsey Sándor**, igazgatók. **Pecz Vilmos**, osztályfőnök. **Lévay Henrik**, vezényelőigazgató. **Iffy Kacsvinszky János**, könyvvivő.

Látták a számvizsgálók:

Ács Károly, **Beimel Jakab**, **Giczey Samu**, **Görgei István**, **Jellinek Mór**, **Nágel Armin**, **Prückler Ignác**.